॥ भीम उवाच ॥ सन्धिं कृत्वेव कालेन ह्यन्तकेन पतत्रिणा। अनन्तेनाप्रमेयेण श्रोतसा सर्व्वहारिणा।
प्रत्यक्षं मन्यसे कालं मर्त्यः सन् कालबन्धनः। फेनधर्म्मा महाराज फलधर्म्मा तथैव च।
निमेषादपि कौन्तेय यस्यायुरपचीयते। सूच्येवाञ्जनचूर्णस्य किमिति प्रतिपालयेत्।
यो नूनममितायुः स्यादथ वाऽतिप्रमाणवित्। स कालं वै प्रतीक्षेत सर्व्वप्रत्यक्षदर्शिवान्।
प्रतीक्ष्यमाणः कालो नः समा राजंस्त्रयोदश। आयुषोऽपचयं कृत्वा मरणायोपनेष्यति। १९८०
शरीरिणां हि मरणं शरीरे नित्यमाश्रितं। प्रागेव मरणात्तस्माद्राज्यायैव घटामहे।
यो न याति प्रसङ्ख्यानमस्पष्टो भूमिवर्द्धनः। अयातयित्वा वैराणि सोऽवसीदति गौरिव।
यो न यातयते वैरमल्पसत्त्वोद्यमः पुमान्। अफलं जन्म तस्याहं मन्ये दुर्ज्जातजायिनः।
हैरण्यो भवतो बाह्वः श्रुतिर्भवति पार्थिवी। हत्वा द्विषन्तं संग्रामे भुङ्क्ष्व बाहुर्ज्जितं वसु।
हत्वा वै पुरुषो राजन् विकर्त्तारमरिन्दम। अह्नाय नरकं गच्छेत् स्वर्गेणास्य स सम्मितः। ११८५
अमर्षजो हि सन्तापः पावकाद्दीप्तिमत्तरः। येनाहमभिसन्तप्तो न नक्तं न दिवा शये।
अयञ्च पार्थो बीभत्सुर्व्वरिष्ठो ज्याविकर्षणे। आस्ते परमसन्तप्तो नूनं सिंह इवाशये।
योऽयमेकोऽभिमनुते सर्व्वान् लोके धनुर्भृतः। सोऽयमात्मजमुख्याणां महाहस्तीव यच्छति।
नकुलः सहदेवश्च वृद्धा माता च वीरसूः। तथैव प्रियमिच्छन्त आसते जडमूकवत्।
सर्व्वे ते प्रियमिच्छन्ति बान्धवाः सह सृञ्जयैः। अहमेकश्च सन्तप्तो माता च प्रतिविन्ध्यतः। ११८०
प्रियमेव तु सर्व्वेषां यद्ब्रवीम्युत किञ्चन। सर्व्वे हि व्यसनं प्राप्ताः सर्व्वे युद्धाभिनन्दिनः।
नातः पापीयसी काचिदापद्राजन् भविष्यति। यत्रो नीचैरल्पबलैराज्यमाच्छिद्य भुज्यते।
शीलदोषाद्गुणाविष्ट आनृशंस्यात् परन्तप। क्लेशांस्तितिक्षसे राजन्नान्यः कश्चित् प्रशंसति।
श्रोत्रियस्येव ते राजन्मन्दकस्याविपश्चितः। अनुवाकहता बुद्धिर्नैषा तत्त्वार्थदर्शिनी।
घृणी ब्राह्मणरूपोऽसि कथं क्षत्रेषु जायथाः। अस्यां हि योनौ जायन्ते प्रायशः क्रूरबुद्धयः। ११८५
अश्रौषीस्त्वं राजधर्म्मान् यथा वै मनुरब्रवीत्। क्रूरान्निकृतिसम्पन्नान् विहितानशमात्मकान्।
धार्त्तराष्ट्रान्महाराज क्षमसे किं दुरात्मनः। कर्त्तव्ये पुरुषव्याघ्र किमास्से पीठसर्प्पवत्।
बुद्ध्या वीर्य्येण संयुक्तः श्रुतेनाभिजनेन च। तृणानां मुष्टिनैकेन हिमवन्तञ्च पर्व्वतं।
छन्नमिच्छसि कौन्तेय योऽस्मान् संवर्त्तुमिच्छसि। अज्ञातचर्य्या गूढेन पृथिव्यां विश्रुतेन च।
दिवीव पार्थ सूर्य्येण न शक्या चरितुं त्वया। बृहत्शाल इवानूपे शाखापुष्पपलाशवान्। १४००
हस्ती श्वेत इवाज्ञातः कथं जिष्णुश्चरिष्यति। इमौ च सिंहसङ्काशौ भ्रातरौ सहितौ मिथः।
नकुलः सहदेवश्च कथं पार्थ चरिष्यतः। पुण्यकीर्त्ती राजपुत्री द्रौपदी वीरसूरियं।
विश्रुता कथमज्ञाता कृष्णा पार्थ चरिष्यति। माञ्चापि राजन् जानन्ति ह्याकुमारमिमाः प्रजाः।
नाज्ञातचर्य्यां पश्यामि मेरोरिव निगूहनं। तथैव बहवोऽस्माभी राष्ट्रेभ्यो विप्रवासिताः।
राजानो राजपुत्राश्च धृतराष्ट्रमनुव्रताः। नहि ते ऽप्युपशाम्यन्ति निकृता वा निराकृताः। १४०५